

— 16 —

Himlens vindar flyga fritt härinne,
Blåsa dammet bort från håg och sinne;
Frisk är luften, som vår egen själ.
Grönt är taket — våren så det målar —
Och derofvan och igenom strålar
Himlabågen. — Bo vi icke väl?

Se, dryaderna emot oss nicka,
Skålmske bakom löfvens skygd de blicka,
Sådan syn de ännu aldrig sett.
Lundens genius ur sin dröm har vaknat,
Hvad han länge drömt och länge saknat
Denna dagen åt hans längtan gett.

Yr och rosig han ibland oss svärfvar
Böljan lik, då hon för stormen bäfvar,
Sväller högt för stundens fröjd hans barm.
Pannan öppen är, som sjelfva dagen,
Blicken utaf Jofurs örn är tagen,
Svärd och lyra hvila på hans arm.

Hoppet sitter på hans starka vingar,
Segerhymnen från hans lyra klingar,
Oförgånglig ungdom är hans namn.
Han är den, som herskar här i lunden,
Bröder, hyllo honom nu på stunden —
Låt oss flyga i hans öppna famn!

Låt oss vandra några gyllne stunder
Arm i arm i Carolinas lunder,
Låt oss lefva gudars lif en gång!
Låt den friska sången dristigt svalla,
Må vi gå dit tonerna oss kalla
För oss an, du stolta, glada sång!"

Sedan härpå hvarje värd uppsökt sin förut bestämda gäst, upplöstes samlngen. — Middagen intogs i enskilda större och mindre kottier, och åtskilliga af stadens invånare hade härvid understödt, dels genom upplåtande af sina lokaler, dels genom biträde vid arrangementerna. På eftermiddagen besågs domkyrkan, de akademiska institutionerna, samt hvad annat sevärdt, Lund kunde ega. Omkring kl. 7 samlades man åter mangrant på Lundagård, i de 3:ne till dryckessalar inredde alléerna. På tribunen uppsteg adjunkt Genberg och föreslog en skål för Konung Oscar.

Under skallande hurrarop tömdes skålen; kanonerna dånade och samtliga sångarne uppstämde den i Lund så väl kända Decemberhymnen. — Professor Hagberg föreslog